

Medineye Giden Gelin

– Nuri Baş · 31 Mayıs 2023

Her şey facebookda paylaşılan bir şiir ile başlamıştı. Yaşlı adam şairdi. Şiir yazar bunu okuyucularıyla paylaşırdı..Birgün bir mesaj almıştı. -Merhaba ! Ben... bu şiirleri siz mi yazıyorsunuz? -Evet . -Ben de yazıyorum ama sizinkileri okuduktan sonra benimkileri yırtıp attım. Sizin şiirlerinizde ilahi bir aşk var. insan okuyunca değişik duygulara bürünüyor. Dünya aklından çıkıyor. Hep Allah ve Resul aşkıyla doluyor. -Kaç yaşındasınız sorabilir iyim? -önce ben sorayım sizin yaşınız kaç? - 22. -Siz benim evladım yaşındasınız. Ben size baba olacak yaştaayım. -Ne iş yapıyorsunuz peki?Genç kız başladı anlatmaya. - Benim babam öldü. Ben yetim büyüdüm. Üvey baba elinden çok çektim. Beni istemedi. Sokağa attılar.Gün geldi bir dilim ekmek için dilendim.Aç kaldım kimselere derdimi açmadım. Bir lokma rızık için fabrika köşelerinde süründüm. Hep hor gördüler beni. İnsan yerine koymadılar.Bir annenin kucacağını, bir babann merhametini hep aradım. Ama kimse bana vermedi.Hayatımı hep tek başıma kazandım. Şimdi hem merhametli bir işverenin işinde çalışıyorum hem de üniversite de tıp tahsili yapıyorum. Bayağı duygulanmıştı yaşlı adam anlatılanlar karşısında. Çünkü çok acıklı bir hikayesi vardı genç kızın."Üzülme kızım iki cihan sultanı da yetim ve öksüzdü. Ama Allah onu korudu seni de korur" dedi.Sanki kalbinde bir merhamet seli oluşmuştu. Ertesi gün genç kız yine aradı. _Siz ne iyi bir insansınız. Bana hep hayrı öğütleyorsunuz.Siz de bir baba şefkati görüyorum. müsaade ederseniz size babacığım diyebilir miyim?". Ve bundan sonra babacığım diye hitabetmeye başlamıştı yaşlı adama. Hemen hemen her sabah sabah namazını kılıp evine gelince ilk işi kızını aramak olmuştu yaşlı şairin. Ona bir babanın evladına öğreteceği her şeyi öğretmeye çalışıyordu.Birgün sormuştu "-kızım namazını kılıyormusun?" Utana sıkıla "Hayır" demişti genç kız.. Çok üzölmüştü yaşlı adam. "Evladım Rabbulalemin sana bunca nimet vermişken sen nasıl olur da ona nankörlük yaparsın? Bak ben sana sadece bir babalık şefkati gösterdim bundan dolayı bana saygı duyuyorsun Halbuki O Allah (CC) sana sayılamayacak kadar nimet verdi. Akıl, irade, gençlik, güzellik, göz, kulak el ayak... Daha neler neler. Ayı güneşi, suyu yıldızları senin için yarattı. seni de kendisine ibadet etmen için yarattı. Bu kadar iyilik ve ihsanın karşılığı böyle mi olmalı yavrucuğum?" Genç kız verecek cevap bulamadı. Çok utanmış ve mahcup olmuştu.Günlerce bu soru vicdanını yaraladı durdu. Öyle ya babacığım dediği insan haklıydı.Bir gün yine sormuştu yaşlı adam-" Kızım Allah senden başını örtmeni, yabancıların kötü bakışlarından kendini korumanı yani tesettürünü istiyor. Daha vakti gelmedi mi yavrum?" Bu ikinci vicdanının yaralanması olmuştu genç kızın..Ama geçmişi çok hata ve günahla doluydu. Kimse kendisine din iman adına birşey öğretmemişti ki. Bunların eksikliğini vicdanında hiç hissetmemişti . Oysa bugün babacığı ondan bunları istiyordu. Ruhu henüz hazır değildi. Nasıl tesettüre girecek nasıl namaza başlayacaktı. Hem bu yaşına kadar Rabbinin emrine itaat etmemişti ki acaba Rabbi onu bağışlayacak mıydı.? Birgün bunu sordu babacığına-"Ben bu yaşıma kadar Allaha isyan ettim o beni bağışlar mı? "-Kızım o öyle bir Rab ki kendisine tevbe edenlerin geçmişine bakmaz günahlarının hepsini siler bağışlar yeter ki sen O'na kul ol. ". Genç kızın yüreğinde bir şeyler cızzzz etti.. "Babacığım biraz müsaade et. Bir anda kendimi hazır hissedemiyorum. İn şaallah bu kızın tesettüre de girecek namazına da başlayacak ve bu müjdeyi sana verecek."-inşaallah kızım inşaallah." Bir sabah

facebooku açtığında tepeden tırnağa kapalı bir genç kız resmiyle karşılaştı yaşlı adam. Ve altında şöyle bir not.Babacığım işte bu senin kızın. Önce Rabbıma sonra da sana söz veriyorum bu örtü bir daha başımdan çıkmayacak. Bugünden itibaren namazıma da başladım. Bana dua et lütfen. Sen bana ana oldun, baba oldun hoca oldun. Ne öğrendimse sen öğrettin. Bana insan olduğumu, kul olduğumu müslüman oldumu sen öğrettin. senin hakkını ben ödeyemem. Yaşlı adam ağladı... Ağladı... Rabbim sana şükürler olsun bu aciz kulunun elinden şu gencecik kızcağıza hidayetler nasip eyledin sana şükürler olsun. Bu benim evladımı tevbesinde daim eyle. Onu dünya ve ahiret sıkıntılarından kuru diye dua etti."- Hayır kızım dedi ben bir şey yapmadım sadece sana tebliğ vazifemi yaptım ki bu da benim kulluk görevimdir. Ben sana hidayet veremem. Hidayeti kalplerin idaresi kendisinde olan Rabbim verir. Demekki evladım senin gözün hakka doğruymuş kalbinde bir temizlik bir masumiyetlik varmışki Rabbim sana bu hidayeti verdi. Bir ömür boyu yaşayıp da o hidayete nail olamayanlar var. Rabbim hidayeti ancak canu gönülden isteyenlere verir. Ben sadece bir sebebim. Sebeblere bağlanıp kalmayalım...Aradan aylar geçti. Yaşlı şair kızım dediği evladına hep öğütler yazdı ona bilmediklerini öğretti.o artık onun hocasıydı da.Birgün yine bir mesaj aldı." Babacığım sana müjde okulum bitiyor bu sene.Medineli bir gençle tanıştık onunla nişanlandım. okul bitince beni Medineye götürecekt orada düğünümüz olacak. Yaşlı adam seviçten ağlıyordu. Kızım dediği evladı Medineye gelin gidecekti Bu ne büyük bir saadetti. Resülünün şehrine Medineye...Hayaller kurmaya başladı şair. Hacca gidiyordu. Kızı orada doktordu. onu buluyordu. Evine misafir oluyordu.Haccını yapıyordu. Bu ne büyük bir mutluluktu.Ne tatlı hayallerdi.Yalnız bir şey daha istiyordu. Medine de kalmak, geri dönmemek.O mukaddes beldede hep Resulünün yanında kalmak . Ta kıyamete kadar."Rabbim canımı orada al " diye dua ediyordu... Birgün facebooku açtığında kızını orada göremedi. Sayfası kapanmıştı. Aylar geçtiği halde açılmadı.Çok üzölmüşü yaşlı adam . Sanki öz evladından ayrılmıştı.Sordu soruşturdu hiçbir haber alamadı. Ne olmuştu nereye kaybolmuştu kızım dediği genç doktor.Aylar geçti hala bir haber yok.o sene haccı da çıkmıştı.O hacca gidecek , haccını yapacak , kızını orada bulacak ona misafir olacaktı. Ama o yoktu şimdi. Hac vakti geldi. Şimdi Mekke'de hac vazifesini yapıyordu.Çok zahmet çekmişti ama deruni bir zevkle yapıyordu vazifesini. Gözyaşları pınar gibi akıyordu. Hac vazifesi bitti Medineye geçti. İki cihan sultanının mescidinden çıkmıyor. orada ibadet ediyordu. Çok hastalanmıştı.Bayıp bayılıp düşüyordu. Zaten yaşlıydı . o sıcak havalar ve kalabalık yaşlı vücudunu iyice yormuştu.Baygın bir şekilde arkadaşları alıp hastaneye götördüler.Sedyenin üzerinde bembeyaz giysiler içerisinde yarı baygın bir şekilde içeri aldılar.Durumu ciddi olduğu için acilen müdahale gerekiyordu. Diğer hastalar da sıralarını ona vermişlerdi.Gencecik bir doktor duruyordu yanında. Hemen müdahale etmek istedi. "Türk hacısı mı? "diye sordu "evet "dediler.Doktor türkçe konuşunca onun Türkiyeden geldiğini Türk olduğunu anladı arkadaşları. Konuşmak hastanın durumunu anlatmak istediler ama doktor onları dinlemeden hemen hastanın yanına yanaştı, kalbini dinlemek için üzerine eğildiğinde hastanın boynundan yere, ayağının dibine bir kimlik düştü. Alıp baktığında beyninden vurulmuşa döndü. Sadece bir çığlık. " Babacığım... Babacığım... benim". Kimlikde fesbukda tanıştığı ama yüzünü hiç görmediği babam dediği, hocam dediği o yaşlı şairin ismi yazıyordu.Bembeyaz sakalları yüzünü kaplamış yüzü nurla dolmuştu. Ne kadar nurlu bir yüz. Elinde olmadan insan saygı duyuyor... Yaşlı adam zoraki gözlerini açtı."Kızım sen misin diyebildi. Ve son bir cümle daha." La ilahe illallah muhammedürresulallah".

Bu onun son sözleri oldu. ...Genç bir doktor yanında eşi bir kabrin başında yaşlı gözlerle doğruldular. Genç doktor" işte bu benim babacığım, bana insanlığımı, müslümanlığımı, herşeyimi öğreten insan.Hakiki babam değil ama ondan öte oldu" dedi. Hep burada yatmayı, burada kalmayı arzuladı. Ve arzusu da oldu.Ruhuna katıla katıla ağlayarak birer yasin okudular. Yaşlı gözlerle oradan ayrıldılar. Birgün yolunuz oralara düşerse siz de bir fatiha okumayı sakın ihmal etmeyiniz.